

[Morten Lange.]

Så kan man selvfølgelig forvente, at de ærede medlemmer, der taler for venstre og for det konservative folkeparti, igen giver sig til at tale om skattelempelser. Der er jo ingenting, der kan gøre folk i dette land lykkelige som skattelempelser, det har vi forstået; men det er og bliver barokt at prøve at klare landbrugets problemer ved den omvendte form for støtte, der består i at lempe diverse skatter både for dem, der har brug for lempelser, og dem, der måske har mindre brug for lempelser. Det må da snart være trættende for de ærede talere at blive ved med at køre på disse ulykkelige skattelempelser, der skal klare landbrugets problemer. I hvert fald forekommer det mig langt sikrere, langt mere overskueligt, at komme med nogle kontante og præcist budgetterede lån, som man kunne ansøge om til etablering og rationalisering af landbrug, der er under igangsættelse. Det kan overskues, virkningen kan måles. Hvis vi derimod også skal køre dette her om ad skattelempelsesvejen, så aner vi ikke, hvilke gode gerninger vi gør, eller om vi overhovedet gør nogen, hvilket jeg anser for mindre sandsynligt.

Altså, jeg skal gerne ligesom sidste år tilsige mit partis sympati over for de to forslag til beslutning. Jeg håber, at ikke mindst den ærede ordfører for forslagsstillerne og hans parti vil lægge sig i selen, så at de i en fart under udvalgsarbejdet kan præstere nogle mere solide skitser end blot denne her, skal vi sige almindelige fromme indgangsbøn: at vi håber, der kan blive gjort et eller andet. Vi må have nogle realiteter på bordet at være velvillige over for. Det kan jo så ske, at velviljen bliver knap så udbredt, men den skal nok holde fra vor side.

Erik Østergaard: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om etableringslån for unge landbrugere er jo en genfremsættelse. Det tilsvarende forslag var til første behandling den 29. marts 1965, men nåede ikke at komme længere. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg som ordfører for mit parti i denne sag dengang fremførte, men blot sige, at vi i store træk kan gå ind for de tanker, som de ærede ordførere for venstre

og de konservative nu har fremført, og for ikke at forlænge debatten yderligere skal jeg nøjes med et par korte bemærkninger.

Der er fra forslagsstillerens side fremsat ønske om en låneordning for unge, nystartede landbrugere, men der er ikke i fremsættelsen gjort nærmere rede for, under hvilken form disse lån skal gives, og hvor de skal komme fra. Endvidere: hvordan med sikkerhed for disse lån? Den er det jo ikke så let at få øje på. Når der til en ejendom, som i forvejen er belånt til tops, skal gives yderligere lån, skal der jo en særlig garanti til. Jeg spørger derfor: skal staten garantere? Det drejer sig her om detaljer, som vel nok bedst kan behandles i et udvalg.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at de uafhængige ser med velvilje på et forslag som dette, og det gør vi stadig væk, idet vi mener, at landbrugets unge i nogen grad — vi kan vist også sige i stærkere grad — bør støttes økonomisk i lighed med den studerende ungdom.

Bækgaard: Som det allerede flere gange er nævnt her under debatten, er forslaget til folketingsbeslutning om ændringer i retten til at bringe underskud ved driften af landbrugsejendomme til fradrag i anden erhvervsindtægt identisk med et tidligere behandlet forslag, og jeg skal ganske kort henvise til de bemærkninger, jeg gjorde dengang.

I den skriftlige fremsættelse fremhæver ordføreren for forslagsstillerne, at den stærke prisstigning for landjendomme understreger nødvendigheden af en lovgivning på dette område. Det kan vel til dels være rigtigt, men det er nu mit indtryk, at i det sidste par år har prisstigningerne været meget svingende. F. eks. er en mindre ejendom, der ligger langt fra en købstad, ikke steget nær så meget som en tilsvarende ejendom op til en bygrænse.

Det får mig til at understrege det, som ærede tidligere ordførere har været inde på: at det måske mere er for at få et sted at bo end for at udnytte et eventuelt driftsunderskud, at ikke-landmænd er købere til sådanne ejendomme, og derfor kan grundlaget for det foreliggende forslag måske ændres ret betydeligt i løbet af ganske få år, især når vi erindrer os antallet af unge, som